

samme Tanke. Derimod er jeg ikke ganske overbevist om, at det andet Parti, der støtter Regeringen, vil tiltræde denne Fortolkning. Men maaske man ogsaa der er tilfreds, naar blot man kan undgaa dette ubehagelige Ord: Told, selv om Virkningen bliver den samme.

Jeg skal efter disse Bemærkninger gentage min Villighed til en kort og velvillig Udvalgsbehandling.

Lange: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rode, der tog Valutakonferencens Betænkning til Indtægt for det her i Tinget vedtagne Importreguleringslovforslag, at der i denne Betænkning ikke har været udtalt noget, der kan tages til Indtægt herfor. Jeg har nogle Betingelser for at udtale mig herom, da jeg selv var Medlem af Valutakonferencen, og det er jo for øvrigt ingen Hemmelighed, jeg afslører, naar jeg siger, at der indenfor Valutakonferencen naturligvis var nogle, der ønskede Importregulering — denne bestemte Form, som man har hæftet Udtrykket: Importregulering ved —, men at der var andre, som ønskede, at man skulde gaa ad Toldforanstaltningernes Vej, og derfor benyttede man et Udtryk, der kunde dække begge disse Anskuelse, nemlig Importbegrænsning, da man fra Valutakonferencens Side ikke vilde tage afgørende Stilling til, hvilken Vej man skulde gaa. Men det er ganske afgjort, at de, der ønskede, man skulde gaa Importreguleringens Vej, den Vej, som det her i Tinget vedtagne Lovforslag anviser, var et ganske lille Mindretal indenfor Valutakonferencen, og man kan derfor ikke tage dennes Betænkning til Indtægt for dette bestemte Forslag.

Den højtærede Statsminister kunde ikke forstaa, at vi fra vort Partis Side ved Vedtagelsen af Lovforslaget om Oprettelsen af en Valutacentral var gaaet ud fra den Forudsætning, at det væsentligt skulde være en valutaoplysende Institution. Heroverfor vil jeg gerne henvise til, at mit Partis ærede Ordfører Hr. Pürschel under Forhandlingerne her netop har udtalt, at vi saa Lovforslagets Værdi i denne Oplysningspligt, og at vi maatte modsætte os, at man gjorde Valutacentralen til en Overformynderi-Institution for hele vort Erhvervsliv. I disse Udtalelser ligger det jo, at det var under denne Forudsætning, vi gik med til Lovforslaget. Den Bestemmelse, som den højtærede Statsminister oplæste, i Lovens § 6 om, at Valutacentralen skal give Attest for, at Indkøb af fremmed Valuta enten sker til Dækning af

Vareimport eller et Formaale, der er godkendt af Centralen, synes jeg heller ikke siger det, som den højtærede Statsminister vil mene, den siger, men netop siger det, jeg udtalte, at det ikke var Meningen at komme den legitime Handel til Livs. Man vilde kun benytte Valutacentralen til at træffe Foranstaltninger og, først og fremmest, fremskaffe Oplysninger, der kunde gøre det muligt at komme Valutaspekulationen til Livs; men det legitime Indkøb af Valuta vilde man gennem denne Lov ikke lægge nogen Hindringer i Vejen. Derr for tror jeg, at det er med fuld Ret, vi under denne Forudsætning har stemt for Lovforslaget, da det blev vedtaget i Marts Maaned.

Saa siger den højtærede Statsminister overfor mine Udtalelser om, at vi i høj Grad havde ønsket, at Regeringen vilde have fremsat gennemførlige Forslag, at Regeringen netop har fremsat saadanne Forslag, for der er jo gennemført et Forslag i dette høje Ting. Men den højtærede Statsminister maatte være klar over, at hvis der skulde en Løsning paa dette Omraade, kunde det kun ske ved, at der gjordes Indrømmelser overfor andre Anskuelse, og den højtærede Statsminister maa jo dog have gjort den Erfaring, at det var vigtigt, at der blev fremsat et Forslag, der virkelig kunde gennemføres. Men et gennemførligt Forslag er ikke et Forslag, der kun kan gennemføres i dette høje Ting, men det er et Forslag, der ogsaa har Muligheder for at kunne blive gennemført i det andet høje Ting.

Rode: Til det ærede Medlem Hr. Lange skal jeg kun bemærke, at hvad jeg anførte om Valutakonferencens Betænkning, nøjagtigt dækker, hvad der er udtrykt i denne Betænkning. Jeg sagde udtrykkelig, at Valutakonferencen ikke har taget til Orde for nogen bestemt Form, ikke har anbefalet Importregulering eller Told, men har anbefalet en Importbegrænsning, og jeg har herom sagt, at der kan ingen Tvivl være om, at det her i Tinget vedtagne Forslag om Importregulering ligger indenfor Rammerne af Importbegrænsning. Det er ganske klart, at naar Valutakonferencen ikke vilde tale om Midlerne, var det, fordi den ikke vilde blande sig i det politiske, den vilde tale om Formaale, og dette er udtrykt i Ordet Importbegrænsning.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen noget andet, end første Gang han havde Ordet. Den Gang sagde det ærede Medlem, at Statsministeren dog maatte